

MIHÓK TAMÁS

Füstjel (semnal fumigen)

az évtizedek fordulóján
meggyötört ausztráliai erdők emlékére

Irodalom fényesebben a tűznél
rettegve és vakmerőn
szaporodtak akár
az őslakosok és
segítségért ordítottak
a törzsfajlás tettekre kényszerítette őket
nézték a bioszférát amennyi
egy rögtönzött marás
partjainak oltalmában
maradt belőle
a húszméteres
óriási lángnyelvek
elborították a látóhatárt
az oxidálódott gong ájulásig szólt
a gyerekek esztergapadon
formálták meg alakjukat
az öregek kiparcellázták bőrüket aztán
csontjaikat a marás körvonalába illesztették
mindenki a saját nyelvén jajveszékelt
és ki is hallaná meg őket
és ha valami isten alá
is szállna a szirtre
a szíve ártatlan kenguru-
szökellésekkel dobbanna
a lángnyelvek szorításában
és ki mondhatná
tovább a mesét
térdre rogyott
vagy lóbuszülésben
elhamvadt civilizációk
mint a szent könyvek
kiválasztott népei
saját füstjelükre fellógatva

MIHÓK TAMÁS (1991, Nagyvárad) kétnyelvű költő, műfordító és kiadói szerkesztő. Az alap- és mesterképzést a váradi egyetem román–angol szakán végezte, majd ösztöndíjasként két évig az ELTE Bölcsészettudományi Karán tanult. A marosvásárhelyi egyetemen doktorált bölcsészetből. Kilenc kötete jelent meg (négy saját, öt műfordítás).

KEMENES HENRIETTE fordítása